

Nr 112.

Ankom till riksdagens kansli den 4 maj 1926 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse från inbetalning till kyrkofonden av vissa för avlöning åt extra-ordinarie präster i Stockholm utkomna medel.

(2:a avd.)

I en till riksdagen avlåten, den 19 februari 1926 dagtecknad proposition, nr 138, vilken hänvisats till statsutskottet för förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen för sin del medgiva att den jämlikt 25 § i lagen om reglering av prästerskapets avlöning den 9 december 1910 och bestämmelserna i lagen den 9 juni 1916 innefattande tillägg till prästlöneregleringslagen ordinarie präster i Stockholm åliggande skyldighet att till kyrkofonden inbetala vad dem enligt gällande prästmötesbeslut åligger att för avlöning av extraordinarie präster utgiva utöver förmånerna av bostad och vivre samt skjuts i tjänstärenden må eftergivnas såvitt angår ecklesiastikären från och med den 1 maj 1916 till och med den 30 april 1922; med rätt tillika för Kungl. Maj:t att, om särskilt ömmande skäl därtill föreligga, nedsätta eller eftergiva belopp, som hänför sig till tiden från och med den 1 maj 1922 till och med den 30 april 1925.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, hemställer,

att riksdagen må för sin del medgiva, att den jämlikt 25 § i lagen om reglering av prästerskapets avlöning den 9 december 1910 och bestämmelserna i lagen den 9 juni 1916 innefattande tillägg till prästlöneregleringslagen ordinarie präster i Stockholm åliggande skyldighet att till kyrkofonden inbetala vad dem enligt gällande prästmötesbeslut åligger att för avlöning av extraordinarie präster

utgiva utöver förmånerna av bostad och vivre samt skjuts i tjänstären den må eftergivas, såvitt angår ecklesiastik-åren från och med den 1 maj 1916 till och med den 30 april 1922; med rätt tillika för Kungl. Maj:t att, om särskilt ömmande skäl därtill föreligga, nedsätta eller eftergiva belopp, som hänför sig till tiden från och med den 1 maj 1922 till och med den 30 april 1925.

Stockholm den 4 maj 1926.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtande nr 109.
